

מקור המאמר בזוהר פרשת בהعلותך דף ח ע"ב

בַּיּוֹם אֶת-שְׁבָתָה, בְּסֻעֻדָתָה תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) **או תְּתֻעַג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְּהָהִיא שְׁעַתָּה אֲתַגְלִיא עַתִּיקָא קְדִישָׁא, וּכְלָהו עַלְמִין בְּחִדּוֹתָה, וְשַׁלְמוֹ וְחִדּוֹתָה דְּעַתִּיקָא עַבְדִּין, וְסֻעֻדָתָה דִילִיה הָוָא וְדָאי.**

בְּסֻעֻדָתָה תְּלִיתָה דְשְׁבָתָה, כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָת יַעֲקֹב אֲבֵיכְךָ. דָא הִיא סֻעֻדָתָה דְזַעַיר אָפִין, דְהַוִי בְשַׁלִימּוֹתָא. וּכְלָהו שִׁיחָא יוֹמִין, מְהַהְוָא שְׁלִימוֹ מִתְבָרְכָן. וּבְעֵי בָר נְשׁ לְמַחְדִי בְּסֻעֻדָתִיהָ, וְלֹא שְׁלִמָא אַלְין סֻעֻדָתִי, דְאַינְזַע סֻעֻדָתִי מִהִימְנוֹתָא שְׁלִמְתָא, דִזְרָעָא קְדִישָׁא דִיְשָׁרָאֵל, דִי מִהִימְנוֹתָא עַלְאָה, דְהָא דִילְהֹזָן הָיא, וְלֹא דַעֲמִין עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות. וּבְגִינִי בְּךָ אָמַר, (שםoth לא) בְּגִינִי וּבְגִינִי יִשְׁרָאֵל.

תָא חֹוי, בְּסֻעֻדָתִי אַלְין, אֲשַׁתְמֹדְעָוִן יִשְׁרָאֵל, דְאַינְזַע בְּגִינִי מְלָכָא. דְאַינְזַע מְהִיכְלָא דְמְלָכָא, דְאַינְזַע בְּגִינִי מִהִימְנוֹתָא, וּמְאַן דְפִגִים חַד סֻעֻדָתָא מְנִיהָו, אַחֲרֵי פְגִימָתָא לְעִילָא, נְזָעִים יִשְׁרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם בְּנֵי הָאֱמֹנוֹת, וּמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻדָה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אַת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שְׁאַינוֹ מַבְנֵי

בַּיּוֹם הַשְּׁבָת, **בְּסֻעֻדָה** הַשְּׁנִיה כְּתוּב אֶזְתַעַג עַל הָה. עַל הָה וְדָאי. שָׁאָוֹתָה שְׁעָה נְגַלָה הַעֲתִיק הַקָדוֹשׁ, וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְשִׁמְחתָה, וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחְדּוֹה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עֹשִׂים, וְזֹהִי סֻעֻדָתוֹ וְדָאי.

בְּסֻעֻדָה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבָת כְּתוּב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָת יַעֲקֹב אֲבֵיכָךְ. זֹהִי הַסֻּעֻדָה שֶׁל זַעַיר אָנְפִין שֶׁהָוָא בְשִׁלָמוֹת. וְכָל שִׁשְׁת הַיָמִים מִאָוֹתָה שִׁלָמוֹת מִתְבָרְכִים. וְצִרְיךְ אָדָם לְשָׁמַח בְּסֻעֻדָתוֹ וְלַהֲשִׁלִים הַסֻּעֻdot הַלְלוֹ, שְׁהָנוּ סֻעֻdot הָאֱמֹנוֹת הַשְׁלִמָה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל יִשְׁרָאֵל, שֶׁהָאֱמֹנוֹת הַעֲלִיּוֹת הָיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִים עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות. וּמְשׁוּם כְּךָ אָמַר, (שםoth לא) בְּגִינִי וּבְגִינִי יִשְׁרָאֵל.

בָא וּרְאָה, **בְּסֻעֻdot הַלְלוֹ** נְזָעִים יִשְׁרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם מַהִיכָל הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם בְּנֵי הָאֱמֹנוֹת, וּמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻדָה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את העניים, ואם הוא שמה לבדו ולא נתן לעניים - עונשו רב, שהרי לבדו שמה, ולא נתן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא נתן לאחר - לא נוחנים עליו עונש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פרש חגייכם. אמר פרש חגייכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומশום כך כתוב בגין ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליה, נשמה שכל השלמות בה, כדוגמת העולם הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכਆ עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלךआ הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עלייה חומרא דתלת מלין, דינא רגיהם וגנו.

וთא חי, בכלהו שאר זמנים וחגין, בשי בר נש לחדי, ול%;"> מהדי למסכני.iae ויאי הוא חדי בלהודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגי, דהא בלהודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם.iae ויאי איהו בשbeta חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, כשאר זמנים וחגין, דכתיב פרש חגייכם. פרש חגייכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וב כתיב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, בגין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדזגמא דעלמא דאתה. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקידושא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلא אשלים חדותא דמלכא קדיישא. ומאן
חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו
חרו על חרוו מהימנותא שלימותא, מכל טרו.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אבהו, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימני. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתביבין, ולא מתרין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטירין שלימין.
בהדין יומא אווריתא מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודאי כי הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומהי
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
הآבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
ההגים והזמנים. ביום זהה
רשעי הגהנים נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעולם.

ספר אור הזהר (עמוד 296)

וכך קיבלתי מארוני אבי מורי ורבנו זכרונו לחיי העולם הבא והוא קיבל מרבותיו רבינו רוד צבי מיזידיטשוב ורבינו יעקב יצחק בן מאטיל מלובלין זכרנו הרב הקדוש רבוי אלכסנדר זכרנו לחיי העולם הבא מקאמארנה זכרנו הרב הקדוש רבי אברהם מרדכי זכרנו לחיי העולם הבא מפינטשוב ורבינו רבי אברהם יהושע העשיל מאפעטה זכרנו לחיי העולם הבא ומהדי רבינו משה זכרנו לחיי העולם הבא מזידיטשוב שלא למד כלל בשאר ספרים המقادים על סתרי תורה שאיןם מרבי חיים ויטאל הנזירים לעיל.

ולמודו יהיה בקרשה ובטהרה ובזה אין לביר ישראל הקדוש שום פחד ללמד בסתרי תורה אלא דיקא אם הוא לומד בשאר ספרי קבלה שהם חזון מכתבי מrown האר"י זכרנו לחיי העולם הבא ופרד"ס ועשה מאמרות ומשאר ספרים שלהם, כלליהם קדושים, אבל חזון מהם וכן מי שיש לו גבה לב וודע בראותו שהוא איש ישראל נאה וחסיד ומיחס, להם בלבד יש סכנה בלמודם, אבל מי שיש לו לב נשבר מנידל צער השכינה שהיא בnalות, וישראלי קדושים הם בראתו פרנסתם, ועד היכן הרשעים והחיצונים מתנברים בעשרות על ישראל הקדושים לדחק אותם ביותר ולקח מהם פרנסתם, איש فيه בכלל נשבר שלו אפלו שהוא בעל עברות, רוץ להמר בשוגג ואנס, אף על פי כן מתר לו לכתלה ללמד, ומביטה אני לו שלא עלה עליו כל ימו שום נתק עבור זה חס ושלום, והוא באפנ שלמדו והיה לשמה, ולא שייה מה מקבל ויישראלי נאה וחסיד נאה וכיוצא בו, הרבה שוטותים שעובר בראתו המישם.

ולמוד הקדוש היה דיקא יהיו משתף עם נגלית התורה שהיא ערך הלחם שעלה נאמר 'ב' לא על הלחם' – נגלית התורה – 'לבבו ייחיה האדם', אלא 'ב' על כל מוצא פ' השם' שהוא סתרי תורה ייחיה האדם, ודיקא שניהם בהשתפות אחד ביחיד, ולא זה בלבד זה. והוא כלל אחד בפי יכלתו ומדרנתו ונפשו וכחיו דקדשה שישש בו.